

O PRVOJ DRAMSKOJ PREMIJERI 63. DLJI

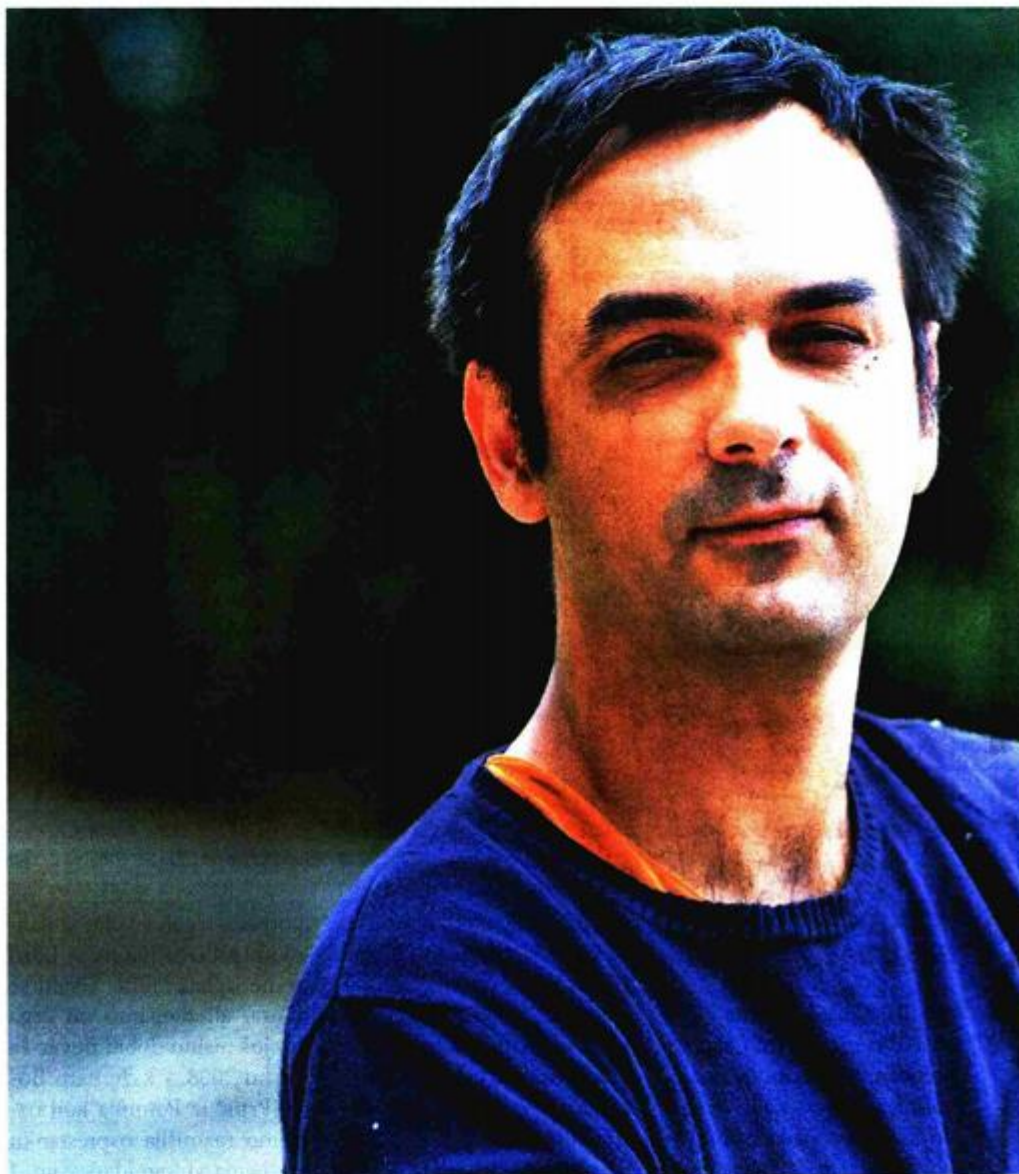
Jedna neobična ka

“Odazvalo se preko trideset zainteresiranih spremnih podijeliti svoje priče već sada generirati neku vrstu rasprave kuda ovaj grad ide, koje su mu smj

Piše: Sonja Seferović
Foto: Željko Tutnjević

Kako ‘osvježiti’ jednu od najdugovječnijih festivalskih dramskih predstava Držićeva ‘Skupa’ koji se u legendarnoj režiji Koste Spaića i jednako legendarnoj glumi Izeta Hajdarhodžića izvodila u parku Muzičke škole od 1958. do 1972., osmislio je dramaturg i redatelj Saša Božić kroz kazališni projekt “Skup:Igre” u suradnji s Art radionicom Lazareti, koja će kao prva dramska premijera ovogodišnjih Igara biti izvedena 21. srpnja u Lazaretima. O ideji, projektu, očekivanjima, nakon susreta i razgovora s Dubrovčanima, govori Saša Božić.

Kao dramaturg i redatelj koji se bavi posebno suvremenim plesom, projekt “Skup:Igre”, neka vrsta dokumentarističkog kazališta, za mene su novost i izazov, a odazvao sam se na poziv ravnateljice dramskog programa DLJI Dore Ruždjak Podolski. Zanimljivo mi je raditi nešto što se tiče grada i festivala. Zadnjih deset godina surađivao sam sa Slavenom Toljem i Art radionicom Lazareti, a imao sam priliku i razgovarati s Dubrovčanima. Izazivalo me na koji su način pričali o nekim festivalskim predstavama iz 60-ih, 70-ih, posebice vezanih za opus Koste Spaića, Georgija Para, Joška Juvančića,

Redatelj

Ivice Kunčevića... ljudi koji su svojim predstavama dali jednu vrstu stilske potpisa festivalu. Zanimljiva mi je bila Spaićeva predstava Dunda Maroja o kojoj sam učio i na Akademiji, ali odlučeno je da se bavimo predstavom ‘Skup’ koja je bila jedna od najdugovječnijih festivalskih pred-

stava, predstava o kojoj se i dandanas jako puno govori.

Zašto je izbor bio upravo Skup?

Jer se radi se o jednom uzbudljivom scenskom čitanju Držića. Kosta Spaić baš je kroz tu predstavu uveo neke postavke ambijentalne režije

koje do danas žive u nekim svojim inačicama i otkrio prekrasan prostor parka Muzičke škole. Što je najvažnije, sama kreacija lika Skupa Izeta Hajdarhodžića smatra se jednim od vrhunaca njegove karijere. Kada se o Skupu priča, priča se upravo o Izetu Hajdarhodžiću. Zanimalo me što je bila polazišna točka, koja je to vrsta magije njegove glumačke igre, glumačke igre cijeloga ansambla; zašto se nakon četrdeset godina i više o toj predstavi priča.

Kako je zamišljen Vaš dramski projekt?

On nije pokušaj rekonstrukcije tog Skupa, niti ćemo izvoditi integralni komad. Ono što nas zanima je kako se oko jedne kazališne predstave pletu ljudske pri-

Izvođači i glumci i građani

U Art radionici često su prikazivane moje predstave u toku festivala Karantena, osobno sam vezan za neke oblike postdramskog kazališta i suvremenog plesa, ovaj tip dokumentarističkog kazališta za mene je nov. Radio sam samo jedan sličan projekt s dvoje argentinskih umjetnika u sklopu Eurokaza. Taj cijeli pokret recentan je ali vrlo živ. Puno umjetnika na razmeđu suvremenog kazališta, suvremenog plesa i konceptualnih

likovnih umjetnika poznato je u ovom području. U ovom projektu koji me iznimno raduje nisu samo glumci izvođači nego i građani Dubrovnika. Mislim da njegova kvaliteta nije samo produkt kojim će uroditi, nego cjelokupni proces, pokušaj da se neka vrsta javne rasprave otvori u ovom gradu i o njemu, i o Igrama, i o povezanosti Grada i Igara. Ako se to uspije dogoditi barem donekle, bit ću jako zadovoljan.

zališna predstava

sjećanja o Skupu, ali i o Gradu i Festivalu danas. Čini mi se da smo uspjeli
 ernice”

Saša Božić, predstavlja svoj projekt "SKUP: Igre" čija se premijera očekuje 21. srpnja

Dokumentarističko kazalište

To je jedan tip dokumentarističkog kazališta, ili bolje rečeno – umjetnosti zajednice. Radi se o širem projektu u kojem je kazališna predstava samo dio, a od videomaterijala koje sa mnom skuplja filmski redatelj Josip Visković pokušat ćemo kreirati jedan mali dokumentaristički materijal koji bi se prikazivao u galeriji Art radionice Lazareti tijekom dana.

“Bilo mi je posebno zanimljivo kontaktirati glumce koji su igrali u originalnoj postavi 1958.: Žužu Egrenyi, igrala je (Grubu godišnicu), Desu Begović Mrkušić (Andrijanu) i Mišu Martinovića (Pasimahu)”

će, kako se pletu ljudski životi, na koji način Grad živi s Festivalom, s jednom predstavom. I umire li predstava samom činjenicom da je završila svoj život na sceni ili i dalje živi i kako, u sjećanjima ljudi. Dakle, s jedne strane sjećanja građana Dubrovnika, ljudi koji su s tom predstavom odrastali, živjeli, gledali je; postajali za mene mjesto za izmišljanje novih svjetova i kreacije nekih novih drugih predstava Dubrovačkih ljetnih igara, propitivanje vlastite prošlosti kao neke vrste zaloga za budućnost, povezane s kazališnom zajednicom i zajednicom ljudi koji ovdje žive. S druge strane, iznimno mi je važno što se radi o povezivanju Art radionice Lazareti

i DLJI, etablirane državne institucije i prostora za nezavisnu kulturu koji je prepoznat na europskoj razini koji radi vrlo kvalitetne projekte drugačijeg sadržaja.

Zašto su Lazareti izabrani za mjesto izvedbe?

Lazareti s autsajderskom pozicijom unutar kulturne strategije grada Dubrovnika imaju dobro mjesto za mediaciju i razmišljanje o životu grada, što Art radionica kroz niz svojih programa već radi. Ono što je meni bilo inspirativno je projekt koji razvija Art radionica unutar kojeg su videoradovi sjećanja grada Hrvoja Juvančića. Suradnju Ljetnih igara i Art radionice smatram daljnjim organskim razvojem

cijelog projekta, koji će biti jedna neobična kazališna predstava. Kako će izgledati ne znam, jer sam tek počeo skupljati materijal.

Skupljanje materijala započeto je javnim pozivom građanima putem medija. Koliki je odaziv?

Bitno je bilo razraditi projekt u kojem su građani Dubrovnika njegovi kreatori; Dubrovčani su sadržaj predstave i cijelog projekta. Ja samo na neki način oblikujem i dajem inicijativu. Nisam htio da projekt na bilo koji način bude elitističan. Zato je i početak projekta bio javni poziv svim zainteresiranim građanima da podijele s nama svoja sjećanja o Spaicevoj predstavi Skup.

Odazvalo se preko trideset zainteresiranih spremnih podijeliti svoje priče sjećanja o Skupu, ali i o Gradu i Festivalu danas. Čini mi se da smo uspjeli već sada generirati neku vrstu rasprave kuda ovaj grad ide, koje su mu smjernice.

Uz redatelja Sašu Božića, scenski pokret radi Petra Hrašćanec, Josip Visković video, Petra Jelača je dramaturška asistentica i prikuplja arhivsku građu, a glumci Festivalnog dramskog ansambla čine Doris Šarić-Kukuljića, Nataša Dangubić, Vilim Matula, Silvio Vovk, Nataša Kopeč, Ivan Grčić, Dado Čosić, Filip Ridički. izbor kostima je Duške Dražić, a predstava se realizira u suradnji s građanima Dubrovnika.